

GERECHTSHOF TE LEEUWARDEN

BELASTINGKAMER

Nr. 585/77

UITSPRAAK

14-4-78

Het Gerechtshof te Leeuwarden, meervoudige belastingkamer,

Gezien het beroepschrift ingediend namens X te Z ingekomen op 19 augustus 1977 en gericht tegen de blijkens het aanslagbiljet, gedagtekend 21 juni 1977, door de Inspecteur der directe belastingen te Y, aan belanghebbende opgelegde aanslag tot navordering van inkomstenbelasting voor het jaar 1973;

Gezien de overige stukken, waaronder het verzoekschrift van de Inspecteur en de pleitnota's van de gemachtigde van belanghebbende en de Inspecteur (met bijlagen) alsmede de door belanghebbende overgelegde kasstaten, zulks zonder bezwaar van de tegenpartij, van al welke stukken de inhoud als hier ingevoegd moet worden beschouwd;

Gehoord ter zitting van 22 februari 1978, gehouden te Leeuwarden, de gemachtigde van belanghebbende en belanghebbende, die zijn gemachtigde vergezeld. zomede de Inspecteur;

Overwegende dat belanghebbende een aanslag tot navordering van inkomstenbelasting voor het jaar 1973 werd opgelegd - berekend naar een belastbaar inkomen van 28.675,--, voor wat betreft de man en f 3.188,- voor wat betreft de vrouw, tot een bedrag van f. 3.327,-- waarin is begrepen pro resto als verhoging f. 665,-- zijnde f. 2.662,-- verhoging van de nagevorderde belasting minus het kwijtscholden bedrag daarvan ad f. 1.997,--;

dat belanghebbende tegen deze aanslag in beroep is gekomen;

Overwegende dat blijkens de inhoud der gedingstukken en op grond van het verhandelde ter zitting als onbetwist, dan wel onvoldoende betwist, tussen partijen vaststaat:

dat belanghebbende veehouder is op een aan hem in eigendom toebehorende boerderij met ongeveer 9 hectare land, terwijl nog ongeveer

16 hectare grasland wordt gepacht; dat hij gehuwd is en acht kinderen te zijnen laste heeft;

dat hij de middelbare landbouwschool te W heeft doorlopen;

dat hij op eenvoudige wijze aantekening houdt van alle ontvangsten en uitgaven, waarbij de wekelijkse opnamen voor de huishouding worden geschat en waarbij het boeksaldo aan het eind van de maand kritisch wordt bekeken om afwijkingen van betekenis met de werkelijkheid te voorkomen, doch zonder daadwerkelijke telling;

dat de controlerend ambtenaar der belastingen afgaande op de genoteerde kassaldi per eerste van de maand in het boekjaar 1971/1972 vaststelde, dat er driemaal sprake was van een negatieve kas, in het boekjaar 1972/1973 evenzo driemaal en in het boekjaar 1973/1974 tweemaal;

dat die negatieve kassen varieerden van f. 1,28 tot f. 383,69;

dat in de jaarstukken van het gebroken boekjaar (1 mei tot en met 30 april) naast een balans en exploitatierekening, welke aan de Inspecteur bij de regeling van de primitieve aanslag ter beschikking stonden, een overzicht wordt gegeven van het verloop van het vermogen en waarin afzonderlijk vermeld worden huishoudelijke uitgaven (inclusief eigen verbruik en huurwaarde), bijzondere privé-uitgaven, buitengewone lasten, aftrekbare giften, premieheffingen, belastingen en premies voor levensverzekeringen;

dat hij een persoonlijke kennis heeft van wie hij veel kleding kan kopen tegen inkoopsprijs;

dat de groente in grote partijen wordt gekocht tegen inkoopsprijs en in een diepvrieskist wordt ingevroren, terwijl het vlees voornamelijk wordt betrokken van noodslachting;

dat in het boekjaar 1972/1973 van huishoudelijke uitgaven werd geboekt f. 17.299,--;

dat de primitieve aanslag werd geregeld naar een vastgesteld belastbaar inkomen van f. 20.090,--, voor wat betreft de man en f. 3.188,-- voor wat betreft de vrouw;

dat de Inspecteur een controle heeft doen instellen naar de betrouwbaarheid van belanghebbendes boekhouding en dat op grond van het resultaat van de bevindingen het belastbaar inkomen is verhoogd met f 8.500,-- meer winst;

Overwegende dat de Inspecteur bij het opleggen van de onderhavige aanslag tot navordering is uitgegaan van het aanvankelijk vastgestelde belastbare inkomen ad f. 20.090,--, voor wat betreft de man, verhoogd met voornoemd bedrag ad f. 8.500,-- of wel f. 28.675,-- (na verwerking van de invloed op de Oudedagsreserve en de aftrek der giften) hetgeen leidde tot een bedrag aan na te vorderen belasting van f. 2.662,--, welk bedrag door de Inspecteur met f. 2.662,-- werd verhoogd, doch van welke verhoging hij 75 percent of wel f. 1.997,-- kwijtschold;

Overwegende dat namens belanghebbende in het beroepschrift en in de pleitnota uitvoerig is gesteld en gemotiveerd (en als hier ingevoegd moet worden beschouwd) dat de boekhouding, hoewel theoretisch aanvechtbaar, wel een goede basis vormt voor een winstberekening en dat de Inspecteur geen enkele materiële fout daarin heeft kunnen aantonen;

dat er alleen een correctie is aangebracht op grond van een te laag privé en de Inspecteur dit ook reeds had kunnen zien bij de aanslagregeling van de primitieve aanslag, zodat er geen sprake is van een nieuw feit;

dat in ieder geval voor het opleggen van een navorderingsaanslag met verhoging geen plaats is;

Met conclusie: tot vernietiging van de aanslag;

Overwegende dat de Inspecteur daartegenover in het verzoekschrift, voorzover te dezen van belang, heeft aangevoerd:

dat de kasstaten slechts één maal per maand werden bijgehouden en dan nog vanaf kladbriefjes, welke niet werden bewaard, terwijl bovendien de privé-opnamen en opbrengsten van verkocht vee "uit het hoofd" werden geboekt;

dat in alle jaren (zij het geringe) negatieve boeksaldi voorkwamen en dat geen kascontrôle werd toegepast;

dat in samenhang met het voorgaande en het feit dat de geboekte uitgaven voor de huishouding in het onderhavige jaar ongeveer f. 8.500,-- beneden de genormeerde privé-uitgaven bleven, de boekhouding moet worden verworpen als basis voor een juiste inkomensberekening;

dat het inkomen dan alleen nog kan worden berekend door middel van objectieve normen inzake de (meerdere) privé-uitgaven;

dat een verregaande ondeugdelijke boekhouding aan belanghebbende zelf te wijten is, zodat een verhoging van per saldo 25 percent terecht is opgelegd;

Met conclusie: tot handhaving van de aanslag;

Overwegende dat de Inspecteur ter zitting heeft volhard bij zijn standpunt ten aanzien van de boekhouding, doch toegaf dat de toegepaste normen bij grote gezinnen tot onaanvaardbare gevolgen kan leiden en dat bij toepassing van andere gegevens de bijtelling ad f. 6.500,-- beperkt zou kunnen worden tot f. 1.476,--;

Overwegende omtrent het geschil:

dat bij de vaststelling van een aanslag in de inkomstenbelasting in afwijking van de aangifte het bewijs van de gegrondheid van de afwijking in het algemeen door de Inspecteur moet worden geleverd, zeker wanneer het een navorderingsaanslag betreft;

dat de Inspecteur niet heeft gesteld, laat staan aannemelijk gemaakt, dat bepaalde ontvangsten of de "uit het hoofd" geboekte uitgaven niet of onjuist zijn geboekt;

dat de verwerping van de boekhouding nagenoeg geheel gebaseerd is op de lage geboekte privé-uitgaven;

dat echter niet gebleken is dat deze uitgaven onaanvaardbaar laag waren, nu belanghebbende in het beroepschrift gemotiveerd heeft aangegeven waarom deze uitgaven laag konden zijn en de Inspecteur heeft toegegeven dat zijn aanvankelijk toegepaste normen veel te hoog waren;

dat naar 's Hofs oordeel de boekhouding niet dient te worden verworpen, nu deze daarbij gelet op de aard en de omvang van belanghebbendes bedrijf en de te dezen vaststaande feiten voldoende gegevens bevat om aan de hand daarvan redelijkerwijs een inkomensberekening op te stellen, welke als voldoende betrouwbaar kan worden aangemerkt;

dat de Inspecteur naar 's Hofs oordeel - gelet op de vaststaande feiten - in ieder geval niet aannemelijk heeft gemaakt, dat het tegendeel het geval is en dat de boekhouding als daadwerkelijk onbetrouwbaar moet worden aangemerkt;

dat de overigens geringe negatieve kassaldi verklaarbaar zijn vanuit de niet consequent aangehouden tijdsvolgorde van de te verrichten boekingen en dat de privé-uitgaven over het onderwerpelijke boekjaar geenszins onwaarschijnlijk laag zijn te noemen, wanneer de onder de vaststaande feiten opgenomen persoonlijke levensomstandigheden in aanmerking worden genomen; dat het beroep derhalve gegrond is;

dat ten overvloede nog wordt overwogen, dat nu de correctie - naar is komen vast te staan - voornamelijk is gebaseerd op geboekte privé-uitgaven, welke te laag werden geacht en dat het totaal van deze uitgaven ook reeds bleek uit de aan de Inspecteur bij de aanslagregeling ter beschikking staande jaarstukken de enkele omstandigheid dat die privé-uitgaven nader beschouwd aanmerkelijk lager waren dan de gewoonlijk gehanteerde normen, niet een nieuw feit opleverde;

dat voor dat geval bij een te laag geacht privé, de Inspecteur reeds bij het regelen van de primitieve aanslag een correctie had moeten aanbrengen, dan wel toentertijd een onderzoek had moeten instellen, zodat op grond van artikel 16, lid 1, tweede volzin, van de Algemene Wet inzake rijksbelastingen geen navorderingsaanslag had mogen worden opgelegd;

dat uit het voorgaande volgt, dat de grief gericht tegen de opgelegde verhoging geen bespreking meer behoeft;

Overwegende dat mitsdien als volgt moet worden beslist:

Vernietigt de aanslag tot navordering (waarin begrepen een verhoging).

Gedaan op 14 april 1978 door Mr. Meursing, Vice-President en Mr. Ubbink, Raadsheer, tevens plaatsvervangend lid in de belastingkamer en de heer Bulthuis, Raadsheer in die kamer, in tegenwoordigheid van de Griffier Mr. Streppel, en ondertekend door genoemde Vice-President en Griffier.

Streppel

Meursing

Op 31 mei 1978 afschrift
aangetekend verzonden aan beide
partijen.

De Griffier van het Gerechtshof
te Leeuwarden.